

12. May. 1843

FACTS

Date:

12. May. 1843

Page number:

Dagbog B, side 53-54

TRANSCRIPTION

Store Bededag 12 May.

I Tirsdags, den 9 May, reiste Moder og jeg ned til Frederiksværk, da hun gjerne vilde besøge Faders Grav, inden hun forlader Byen for at opholde sig hos de Gamle i Sommer. Der var en inderlig Glæde for mig atter at see de kjære Steder, hvor jeg har oplevet 5 lykkelige Aar. Allerede Veien glædede mig; ligeudenfor Frederiksborg kan man øine Bankerne ved Værket, Højbjerg og Maglehøj, Arnakke og Auderød Skov. I Ullerød stod endnu den usle Hytte med den skjæve Dør; [tegning af hytten] hele Huset har givet sig saa man vanskelig kan gaae ind uden at hælde. I Meelløse var den usle Smedie endnu blevet noget tarveligere idet Skorstenen var borttaget som Luxus, og det saae pudsigt ud at see Røgen søge sig Udveie mellem de løse Tagstene. Dette Tag var virkelig malerisk: Ryggen belagt med Græstørv ovenpaa Stenene, og nu de fine blaae Røgstrimer pibende ud rundt om paa hele Fladen; men de smedede derinde alligevel saa det dundrede efter. I Store Lyngby savnede jeg et Træ ved den første Bondegaard; man havde benyttet det til [overstreget: Brønd] at lægge Brøndvippen op i, nu var det fældet og Brønden borte. I Onsdags Morges var vi oppe ved den kjære Faders Grav, som var meget net holdt vedlige af Lars Ullerup, vor gamle Havekarl, nu gift og bosat i Auderød. Da vi kom derfra vilde vi see os om ved vor gamle Bolig, men – blev af Vagten viist tilbage! vi sagde hvem vi var, at vi havde boet der sidst, men nei! det var jo ganske i sin Orden, men kunde dog ikke Andet end gjøre et underligt Indtryk. Senere var vi der; jeg saae atter min lille Have, denne Plet, jeg har holdt •54• saa uendelig meget af, nu var den begroet, som da jeg fik den af Fader; men mellem Nælderne stode dog endnu enkelte af Blomsterne og der var en rig Flor af de yndige smaae blaae, man for vores Ubestandigheds Skyld har kaldet: Mandstro (Männertreue). Nede ved Steenbunken var jeg, hvor fra det lille Parti er taget, jeg i denne Tid har malet paa. Hvorfor kunde vi kun i fem Aar leve i dette lille Paradis?

Store Bededag 18 Maj

Tirsdags, den 9 Maj, reiste Moder og jeg ned til Frederiks-
værk, der vi som gjennem vilde besøge Faders Grav, inden vi
forleider Pigen for at opholde sig hos de Gamle i Tornauer.
Det var en inderlig Glæde for mig atter at see de kjære St-
der, hvor jeg har oplevet de lykkelige Aar. Allerede Veien
glædede mig; ligeindsees Frederiksberg kan man sine
Bauherner ved Værket, Pløjning og Mangelværk, Amalke
og Rindvad Skov. I Allerød stod endnu den lille Hytte
med den skjæne Dør; hele Huset har givet sig, saa
man vanskelig kan gaar ind inden at kalde.
I Mecluse var den lille Smedie endnu ble-
vet meget tarveligere idet Skenstenen var herttaget som
Lugus, og det saae prindsigt ind at see Pigen søge sig Ud-
reise mellem de løse Tagstene. Dette Toj var virkelig
materisk: Nysgen belagt med Jærstene ovenpaa Stenene,
og nu de fine blaue Højstrømmer pibende ind rundt
om paa hele Fladen; men de smadede derinde allige-
vel saa det sundt efter. I Store Lysing by saandede jeg et
Træ ved den første Rende gaard; man havde benyttet det
til Brænd at lægge Brændstæpper op i, sået var det faldet
og Brænden brædt. I Onsdags Morges var vi oppe ved den
kjære Faders Grav, som var meget vel holdt vedlige af
Laas Hlörup, en gammel Hænder, nu gift og bosat i Ande-
rød. Da vi kom derfra vilde vi see os om ved den gam-
le Bølg, men — blev af Vagten vist tilbage! Vi sag-
te ham vi var, at vi havde hørt det sidst, men nei!
Det var jo ganske i sin Orden, men hunder dog ikke
Andet end gjøre et iunderligt Fortryk. Senere var vi der;
jeg saae atter min lille Klave, denne Blet, jeg har holdt

saar uendelig meget af, vii var den begraet, som da
jy fik den af Fader; men mellem Nalderne stod
dog endnu enkelte af Blomsterne og der var en
sig Flor af de yndige smaa blaae, man fer
saes Ubestandigheds Skjold, har kaldet: Mandstro
(Männestruen). Nede ved Stenbænken var jy, hvor
fra det lille Parti er tagt, jy i denne Tid har
mødt paa. Hvorfor kunde vi him i fem Aar leve
i dette lille Paradis?

13 Maj

Vor Tid har vist sin store Betjæning derud: at den
kamper for sin borgerlige Frihed. Jy kan id
agte dens Beskræbelse, men ikke synderlig sympathi
sere derind, jy saares som Menneske og Kønstru
ved at see Religion og hviere Interesser satte tilside
for de materielle. Religions-toten er svag, og denne
Svagbed ligger dybere begrundet end i en færdig
Form for vor Statsreligion, en Form, der dog har
talt sin Agtelse hos Massen. Tid vi ingen Stats
religion havde, man maa give den den deiligste
Form, den vil dog færdiges. Men Ulykken ligger
desværre langt dybere; den egentlige Kjerne er
arm stærken, Traen er svækket. Kan Traen
atter bringes telline, da vil Kristendommen paa
ny have velsigtede Frugter, men ingen nye
Kirkeform kan hjælpes os. Det er sørgeligt at see:
af vore 6 theologiske Professorer, Glansen, Engeltøft,